

Ο ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004

Για σκοπούς μερικής εναρμόνισης με τη πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο:

«Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27^{ης} Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία» (ΕΕ L 303 της 2/12/2000 σ.16),

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

127(Ι) του 2000.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ατόμων με Αναπηρίες (Τροποποιητικός) Νόμος του 2004 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Ατόμων με Αναπηρίες Νόμοι του 2000 και 2004.

Τροποποίηση
του άρθρου 2 του
βασικού νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη σ' αυτό στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά των ακόλουθων νέων ορισμών:

“άμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας” σημαίνει την λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση που υφίσταται ένα πρόσωπο με αναπηρία, λόγω της αναπηρίας του, από αυτήν την οποία υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο σε ανάλογη κατάσταση ένα άλλο πρόσωπο·

177(Ι) του 2002.

“αμοιβή” έχει την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό ο περί Ίσης Αμοιβής μεταξύ Ανδρών και Γυναικών για Ίδια Εργασία ή για Εργασία Ίσης Αξίας Νόμος·

“απασχόληση” σημαίνει παροχή εργασίας ή υπηρεσιών, με αμοιβή, βάσει ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ή μαθητείας ή άλλης ατομικής συμβάσεως ή σχέσεως, διεπομένης είτε από το ιδιωτικό είτε από το δημόσιο δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων της Δημόσιας Υπηρεσίας, της Δικαστικής Υπηρεσίας, της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων και οργανισμών δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Δυνάμεων Ασφαλείας·

“έμμεση διάκριση για λόγους αναπηρίας” σημαίνει την εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο ή πρακτική η οποία ενδέχεται να προκαλέσει μειονεκτική μεταχείριση ενός προσώπου με αναπηρία σε σχέση με άλλα πρόσωπα, εκτός εάν –

- (α) η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική δικαιολογείται αντικειμενικά από ένα θεμιτό στόχο και τα μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι πρόσφορα και αναγκαία, ή
- (β) ο εργοδότης ή κάθε πρόσωπο ή οργανισμός έναντι του οποίου ισχύει ο παρών Νόμος, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, ανταποκρινόμενος στην αρχή του εύλογου μέτρου που αναφέρεται στο άρθρο 9, με σκοπό την εξάλειψη των μειονεκτημάτων που συνεπάγεται η εν λόγω διάταξη, κριτήριο ή πρακτική·

3 του 1991
98(Ι) του 1994
101(Ι) του 1995.

“Επίτροπος Διοίκησης” σημαίνει τον εκάστοτε Επίτροπο Διοίκησης δυνάμει των περί Επιτρόπου Διοικήσεως Νόμων·

“εργαζόμενος” σημαίνει κάθε πρόσωπο που εργάζεται ή μαθητεύει με πλήρη ή μερική απασχόληση, για ορισμένο ή αόριστο, συνεχή ή μη, χρόνο, ασχέτως του τρόπου απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων και των κατ’οίκον εργαζομένων, αλλά μη

συμπεριλαμβανομένων των αυτοεργοδοτούμενων προσώπων·

“εργοδότης” σημαίνει την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας, τις Αρχές Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οργανισμό, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, σε οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα ή κλάδο δραστηριότητας, που απασχολεί ή απασχολούσε εργαζόμενους·

“κράτος μέλος” σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

“παρενόχληση” σημαίνει την ανεπιθύμητη συμπεριφορά που εκφράζεται με λόγια ή με πράξεις και συνδέεται με την αναπηρία προσώπου με σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας του προσώπου αυτού και τη δημιουργία εκφοβιστικού, εχθρικού, εξευτελιστικού, ταπεινωτικού ή επιθετικού περιβάλλοντος.

“τρίτη χώρα” σημαίνει χώρα που δεν είναι κράτος μέλος.».

Τροποποίηση
του άρθρου 3 του
βασικού νόμου.

3. Το άρθρο 3 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση από το εδάφιο (1) αυτού της λέξης «διάκριση» (δεύτερη γραμμή) με την φράση «άμεση ή έμμεση διάκριση ή δίνει εντολή για την εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης» και με τη διαγραφή της επιφύλαξης στο τέλος του· και

(β) με την προσθήκη στο εδάφιο (2) αυτού, αμέσως μετά την υποπαράγραφο (δ), της ακόλουθης νέας υποπαράγραφου:

«(ε) με τρόπο που συνιστά παρενόχληση κατά την έννοια του παρόντος Νόμου».

Προσθήκη νέων
άρθρων 3Α και
3Β στο βασικό
νόμο.

4.-(1) Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 3 αυτού, των ακόλουθων νέων άρθρων 3Α και 3Β:

«Πεδίο
εφαρμογής
και
εξαιρέσεις.

3Α-(1). Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται όσον αφορά την απασχόληση:

- (α) στις ένοπλες δυνάμεις, στο βαθμό που η φύση της εργασίας απαιτεί ειδικές ικανότητες που δεν μπορούν να ασκηθούν από άτομα με αναπηρίες και ,
- (β) στις επαγγελματικές δραστηριότητες που, λόγω της φύσης ή του πλαισίου εντός του οποίου διεξάγονται, ένα χαρακτηριστικό ή μία ικανότητα που δεν διαθέτει άτομο με αναπηρία, αποτελεί ουσιαστική και καθοριστική επαγγελματική προϋπόθεση, εφόσον ο στόχος είναι θεμιτός και η προϋπόθεση ανάλογη, λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα υιοθέτησης εύλογων μέτρων που προϋποθέτει το άρθρο 9.

(2) Ο παρών Νόμος δεν επηρεάζει οποιαδήποτε μέτρα προβλέπει η νομοθεσία και τα οποία σε μια δημοκρατική κοινωνία είναι αναγκαία για την ασφάλεια, την προάσπιση της τάξης και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.

(3) Ο παρών Νόμος δεν καλύπτει διαφορετική μεταχείριση λόγω υπηκοότητας και δεν θίγει τις διατάξεις και τις προϋποθέσεις που αφορούν την εισδοχή και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών και απάτριδων στη Δημοκρατία ούτε τη μεταχείριση που απορρέει από τη

νομική κατάσταση των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων.

Θετικές
δράσεις.

3B.-(1) Δεν συνιστά διάκριση με βάση τον παρόντα Νόμο, οποιαδήποτε ευνοϊκότερη μεταχείριση στην απασχόληση, η οποία παρόλο που έμμεσα φαίνεται ως διάκριση, αποσκοπεί στην πρόληψη ή την αντιστάθμιση μειονεκτημάτων για λόγους αναπηρίας.

(2) Ειδικότερα, η αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν εμποδίζει τη διατήρηση ή εισαγωγή διατάξεων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στο χώρο εργασίας, ούτε μέτρα που στοχεύουν στη δημιουργία ή τη διατήρηση προϋποθέσεων ή διευκολύνσεων με σκοπό τη διαφύλαξη ή την ενθάρρυνση της ένταξης ατόμων με αναπηρίες στην αγορά εργασίας.».

Τροποποίηση
του άρθρου 5 του
βασικού νόμου.

5. Το άρθρο 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (1) αυτού από το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Απαγορεύεται οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση διάκριση σε βάρος προσώπου με αναπηρία όσον αφορά:

(α) τους όρους πρόσβασης στην απασχόληση, την αυτοαπασχόληση και το επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλογής και των όρων πρόσληψης, ανεξάρτητα από τον κλάδο δραστηριότητας και σε όλα τα επίπεδα της επαγγελματικής ιεραρχίας, συμπεριλαμβανομένων των προαγωγών